Vineri, 27 Noiembrie, 2026
Sf. Mare Mc. Iacob Persul
Sf. Cuv. Natanael și Pinufrie

1 Timotei 4

4 fiindcă tot ce a făcut Dumnezeu
este bun, și nimic nu e de lepădat
dacă se ia cu mulțumire:

5 căci se sfințește prin cuvântul lui
Dumnezeu și prin rugăciune.

6 Punându-le pe acestea înaintea
fraților, vei fi bun slujitor al lui
Hristos Iisus, hrănit cu cuvintele
credinței și ale bunei învățături
căreia i-ai urmat.

7 Iar de basmele cele lumești și bă-
bești ferește-te. Întrece-te zilnic[1]
în credința cea bună;

8 căci zilnica'ntrecere trupească
e'ntru puțin folositoare, dar cre-
dința cea bună e folositoare'ntru
totul, având ea făgăduința vieții
de acum și a celei viitoare[2].
[...]

16 Ia aminte la tine însuți și la
învățătura ta; stăruie în ele, căci
făcând aceasta te vei mântui – și
pe tine, și pe cei ce te ascultă.

Luca 16

15 Și el le-a zis: „Voi sunteți cei
ce vă faceți pe voi înșivă drepți
înaintea oamenilor, dar Dumne-
zeu vă cunoaște inimile; căci ceea
ce la oameni este înalt, urâciune
este înaintea lui Dumnezeu.

16 Legea și profeții au fost până la
Ioan; de atunci încoace se bine-
vestește împărăția lui Dumnezeu
și fiecare o ia prin asalt[3].

17 Dar mai lesne este să treacă cerul
și pământul decât din lege să cadă
o cârtă[4].

18 Oricine-și lasă femeia și ia alta,
săvârșește adulter; și cel ce o ia
pe cea lăsată de bărbat, adulter
săvârșește.

Luca 17

1 Și le-a zis ucenicilor Săi: „E cu

[1] Foarte exact: exersează-te; antre-
nează-te (asemenea unui gimnast care
înregistrează progrese zilnice).

[2] Antrenamentul fizic e util numai
pentru viața de acum, dar exercițiul
spiritual e util pentru amândouă.

[3] Vezi nota de la Mt 11, 12.

[4] Vezi nota de la Mt 5, 18.

neputință ca poticnirile[5] să nu vină, dar vai aceluia prin care ele vin:

2 mai bine i-ar fi dacă și-ar lega de gât o piatră de moară și s'ar arunca în mare decât să-i fie piatră de poticnire unuia din aceștia mici.

3 Luați aminte la voi înșivă! De-ți va greși fratele tău, ceartă-l!; și dacă se va pocăi, iartă-l.

4 Și chiar dacă-ți va greși de șapte ori într'o zi și de șapte ori se va întoarce la tine, zicând: Mă pocăiesc!, iartă-l".[6]

Tâlcuire

„Cu neputință este să nu vină sminteli-le, dar vai aceluia prin care ele vin!" Asta înseamnă că nu putem trăi după bunul plac: trebuie să luăm seama, nu cumva să smintim pe cineva. Rațiunea se trufește și nu-i pasă de nimeni, însă în jur pricinuiește sminteală cu fapta, dar mai ales cu vorba. Sminteala crește și sporește nenorocirea care-l așteaptă pe cel ce o pricinuiește, însă acesta nu simte și înmulțește smintelile. Încă e bine că amenințarea lui Dumnezeu împotriva smintelilor nu se împlinește, îndeobște, aici pe pământ, căci El așteaptă îndreptarea păcătosului; împlinirea ei se amână pentru ceasul judecății și răsplătirii; numai atunci vor simți cei care fac sminteli cât de mare este acest păcat. Aici, mai nimeni nu se gândește dacă va sminti sau nu va sminti prin faptele sau cuvintele sale pe cei ce-l înconjoară. Sunt două păcate foarte mari înaintea lui Dumnezeu, dar pe care oamenii le socotesc neînsemnate: smintirea aproapelui și osândirea. După cuvântul Domnului, pentru cel prin care vine sminteala ar fi mai bine să nu mai trăiască, iar cel ce osândește este deja osândit. Nici smintitorul, nici cel ce osândește nu se gândesc însă la acest lucru și nici nu le-ar trece prin cap să-și recunoască vreo vinovăție de acest fel. Ce orbire ne împresoară, de fapt, și cum umblăm cu nepăsare prin mijlocul umbrei morții![7]

[5] Vezi nota de la Mc 9, 42.

[6] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

[7] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*